

عنوان مقاله:

بررسی راهبرد توسعه حملونقل انبوه بر با رویکرد شهروند محور (مورد مطالعه : منطقه 2 شهرداری تهران)

محل انتشار:

ششمین کنفرانس بین المللی علوم مدیریت و حسابداری (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

علی نیازی - دانشجوکارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم تحقیقات تهران

علی توکلان - استادیار، جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم تحقیقات تهران

خلاصه مقاله:

آمار جهانی نشان میدهد در دهه های اخیر، روند روبه گسترشی از سکونت جمعیت در نواحی شهری در حال جریان است. وجود ایستگاه های مترو به عنوان میدان جاذبه های عمل میکند که به رشد انواع کاربریها در محدوده پیرامون و حوزه نفوذ ایستگاه ها منجر میشود. به دلیل نبود برنامه ریزی، این رشد به آشفتنگی محیطی و نداشتن کارایی بهینه انواع کاربریها جهت ارائه خدمات می انجامد TOD. تنها یک پروژه ساختوساز و بارگذاری حول یک ایستگاه نیست بلکه یک بازآفرینی همگن و به همپیوسته در سراسر شهر است که روح حاکم بر آن، یعنی پیادهمداری در تمام شهر جاری شده و بسان گذشته، شهر را مناسب زیست و طبیعت انسان، بازسازی میکنند. دو عامل اصلی TOD در این طرح وجود دارد که یکی از آنها برنامه ریزی برای حملونقل و دیگری توسعه شهری است که اگر این دو عامل در برنامه ریزیها به صورت مشترک دیده شوند دیگر شاهد آن نخواهیم بود که شهری به مانند تهران بدقواره توسعه یابد در این تحقیق با استفاده از روش AHP به اولویت بندی عوامل پرداختیم و به رویکرد محلی است. هدف ما در این مقاله تعیین مولفه ها موثر بر TOD از دیدگاه شهروندان منطقه 2 شهرداری تهران و رتبه بندی عوامل تاثیر گذار میباشد. ما در این تحقیق به دنبال پاسخی به پرسش: اولویت های اصلی موثر جهت اجرا پروژه TOD در منطقه چه معیار هایی باید داشته باشد یافته های حاصل از این تحقیق نشان می دهد برترتیب عوامل اجتماعی، اقتصادی، مدیریت شهری و زیست محیطی و حمل نقل بیشترین تاثیر و جایگاه در نظر شهروندان دارد و نیز تعلق پذیری بیشترین وزن (0,356) در رویکرد مردمی نشان می دهد.

کلمات کلیدی:

توسعه حمل و نقل انبوه بر، شهروند محور، منطقه 2 شهرداری تهران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1034016>

